

UUTISKIRJE

Uusi koti Arushasta Tansaniasta

Hyvää syyskuun puoliväliä aurinkoisesta Arushasta Tansanian pohjoisosista! Muutin tänne reilu viikko sitten Suomessa viettämäni kesäloman (ja Lähetysseuran työntekijäpäivien) jälkeen.

Arusha tuntuu Dar es Salaamin liikenneuhkien ja kuumuuden jälkeen aivan kuin eri maalta. On rauhallista, hiljaista, viileääkin. Kukot toki kiekuvat täälläkin, mutta sellainen suurkaupungin mökä puuttuu. Lämpötilaerosta kertoo se, että olen käyttänyt Arushassa sukkia, Darissa se ei tullut kuumuuden vuoksi kuuloonkaan.

Täällä Arushassa minulla on kollegoita,

Lähetysseuralla on täällä toimisto sekä hankkeita, joten muutto tänne Darista oli kaikin puolin järkevä.

Ensimmäisen viikon olen hoitanut käytännönjärjestelyjä, hankkinut autoon uuden vakuutuksen, etsinyt uuden asunnon ja tutustunut uuteen kotikaupunkiini. Olen nyt muuttamassa ensimmäistä kertaa aikuiselämässäni omakotitaloon, ja olen siitä to-del-la innoissani. Aion istuttaa pihaan yrttejä, kasviksia ja vihanneksia, mahdollisesti muutaman hedelmäpuunkin. Kuvassa yllä uusi kotitaloni ja sen takaa pilkottava 4565 metriä korkea Meru-vuori, joka on muuten Afrikan viidenneksi korkein vuori.

Addis Abebassa oli jännittynyt tunnelma

Vierailin toukokuussa Etiopian pääkaupungissa Addis Abebassa, missä Lähetysseura tukee muun muassa Mekane Yesus -kirkon teologista seminaaria sekä vammaisten ihmisten oikeuksiin keskittyviä hankkeita. Olin haaveillut pitkään Etiopiassa vierailusta; etiopialaisen jazzin isänä tunnettu Mulatu Astatke on yksi lempiartististäni, rakastan etiopialaista injera-letun kanssa tarjottavaa ruokaa ja kahvin suurkuluttajana etiopialainen kahviseremonia on kiinnostanut kovasti.

Etiopia on kuitenkin tällä hetkellä erilaisten poliittisten ja etnisten konfliktien repimä maa. Suomessa ei oikeastaan ole uutisoitu Etiopian tilanteesta Tigrayn sodan jälkeen, vaikka tilanne on monella tapaa nyt epävakampi. Tunnelma pääkaupungissa Addis Abebassa oli vierailuni aikana jännittynyt, vaikka päällisin

UUTISKIRJE

puolin elämä näyttää siellä jatkuvan suhteellisen normaalisti maan muissa osissa käytävistä yhteenotoista huolimatta. Lähes jokainen Addiksessa tapaamani etiopialainen toi maan epävakaa tilanteen esiin puheissaan, tai rukoustoiveissaan. Rauhan puolesta rukoillaan kovasti.

Lähetysseura on työskennellyt Etiopiassa vuosikymmenten ajan kuurojen ihmisten oikeuksien parantamiseksi. Tapasin Addiksessa Lähetysseuran kollegani **Mekonnen Mulatin**, joka on monenlaisella palkinnolla palkittu kuurojen oikeuksia edistävän työn pioneeri. Vierailin Mekonnenin kanssa Amist Kilon seurakunnassa, jonka alaisuudessa toimii noin 150 hengen kuurojen seurakunta. Sen ansiosta jumalanpalvelukset käännetään myös viittomakielelle. Kuurot kokoontuvat seurakunnan pihalla olevassa kontissa (alla kuvassa), joka ei tilansa puolesta riitä seurakunnalle ollenkaan. Onneksi kirkko on luvannut

rakentaa heille uudet tilat tulevaisuudessa. Amist Kilon kuurojen seurakunnan johtaja **Seblewengel Wolebo**, 38 (kolmas oikealta vaaleansinisessä paidassa), kertoi monista eri syrjinnän muodoista, joita kuurot ihmiset ikävä kyllä kohtaavat Etiopiassa. Yksi Lähetysseuran tukeman työn muoto on levittää tietoisuutta kuuroudesta ja poistaa siten stigmaa, jota kuuroihin edelleen liitetään.

Angolalaisten lasten aliravitsemus osui ja upposi

Kesäkuussa vierailin Angolassa kollegani **Maria Stirlingin** kanssa. Siellä meitä opasti, kuljetti ja tulkkasi rohkea ja taitava **Teija Lievonen**. Minulle tämä Angolan työmatka oli henkisesti todella rankka. Olen asunut, opiskellut ja työskennellyt eri puolilla itäistä ja eteläistä Afrikkaa, käynyt pakolaisasutusalueilla ja nähnyt kyllä köyhyyttä, mutta Angolassa erityisesti lasten aliravitsemus iski vasten kasvoja.

Tchihinguin kylässä, Lubangon laitamilla sijaitsevilla vuorilla asuu arviolta 10 000 ihmistä. Alueen 6-24 kuukauden ikäisistä lapsista 50 % on vaarallisesti aliravittuja. Aliravitsemuksesta heikot lapset sairastuvat helpommin ja lapsikuolleisuus on todellinen ja järkyttävä ongelma. Oli pysäyttävää nähdä todella laihoja ja heikossa kunnossa olevia vauvoja ja taaperoita, jotka itkivät äitiensä sylissä, samalla kun äidit jonottivat Lähetysseuran Onnellinen lapsi -kumppanijärjestön jakamia kananmunia.

UUTISKIRJE

Vanhemmat lapset odottivat kiviröykkiön päällä porottavassa auringossa likaiset muoviastiat käsissään, kun toinen alueella toimiva järjestö, World Vision, valmisti heille ruokaa. Yhdelläkään lapsella ei ollut kenkiä jalassaan. Seurasin ja valokuvasin hiljaa, kun Teija jututti ihmisiä portugaliksi. Eräs nainen, jonka pienokainen oli menehtynyt aliravitsemuksen vuoksi puoli vuotta sitten, oli tullut paikalle hakemaan viikoittaisen kananmuna-annoksensa mukanaan vastasyntynyt laiha tyttö. Minulla oli pala kurkussa koko vierailumme ajan.

Lähetysseuran työntekijäpäivät elokuussa olivat todella motivoiva ja onnistunut tilaisuus. Toiminnanjohtajamme **Pauliina Parhiala** totesi eräässä puheenvuorossaan, että me emme tee tätä työtä siksi, että se olisi helppoa, vaan siksi että se on välttämätöntä. Tällainen olo minulle on myös syntynyt nyt ensimmäisten kuuden kuukauden aikana työssäni Afrikassa.

Linda Juntunen

itäisen ja eteläisen Afrikan
viestinnän asiantuntija

Rukousaiheet

Köyhyydessä elävät ihmiset

Voit tukea työtäni myös taloudellisesti lahjoittamalla haluamasi summa

MobilePaylla numeroon **58735** tai tilisiirrolla **FI38 8000 1400 1611 30**.

Muista kirjoittaa viestikenttään minun nimeni, myös MobilePayssa.

Auta nyt
köyhyyden ja nälän keskellä eläviä
sopeutumaan ilmastonmuutokseen!
ymparistopankki.fi

